

Tid skal komme en Lov, som omorganiserer Næringsvæsenet, og hvori dette Punkt da skal tages med, saaledes som det allerede engang er svaret mig, da jeg frembragte et Spørgsmaal om en lignende Gjenskab ved Behandlingen af Consumtionsagen, saa finder jeg, at dette i og for sig kun er en meget daarlig Trost. Jeg troer, at det er bedre, saaledes som en æret Rigsdagsmand har lært mig heri Salen, „at medtage det Gode, fordi vi ikke strax kunne faae det Bedste“, og da jeg har søgt at lægge mig den Lærdom paa Hjerte, har jeg troet, at det var ganske godt at medtage det Gode, som vi kunne faae ved denne Leilighed, om det endog saa ikke var af nogen stor Vigtighed i og for sig. Dernæst vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Lovbestemmelser af denne Art, som jeg her har foreslaaet, netop ere optagne i vor tidligere Toldlovgivning; der er saaledes Bestemmelse om, at Sukkerfabrikanter skulde anbringe Fabrikmærke paa deres Sukker, som vare ganske af samme Art som de her omhandlede; men denne Bestemmelse er ophævet ved Placat af 9de Juni 1847, som er en Lov, der alene vedkom Toldbestatningen. Naar man altsaa nu vedtager en Bestemmelse som denne her, vilde man aldeles ikke gjøre Andet, end hvad man i lignende Tilfælde har gjort. Grunden til, at jeg foreslaaer, at det skulde skee her, er ogsaa den, at den væsentligste Aarsag, hvorfor denne Forpligtelse til at forsyne med Fabrikmærke bestod, var netop Forholdet mellem Hertugdømmerne og Kongeriget, idet det i vor tidligere Toldlovgivning hedder, at Varer, som forsendes fra Hertugdømmerne og forsynes med Toldstempel, ogsaa for en Deel skulde være forsynede med Fabrikmærker, men denne Bestemmelse falder nu aldeles bort efter Lovforslagets § 2, hvor det hedder: „for Vareforselen mellem disse Statsdele gjælde de samme Regler, som for Vareforselen imellem Steder i Kongeriget.“ Det vilde altsaa være saameget mere besynderligt at fastholde denne Forskrift, naar Grunden til dens Vedbliven saaledes aldeles er falden bort. Jeg skulde derfor troe, at man aldeles ikke udsætter sig for, paa nogen som helst Maade at gjøre de indenlandske Fabrikanter misfornøiede; thi, forsaavidt en saadan Bestemmelse,

som den om Fabrikmærkers Anbringelse, kan være af nogen Interesse, saa falder denne Interesse aldeles bort, naar Nytten deraf, nemlig Controllen med Indførselen af fremmede Varer, ikke længere kan føres, saaledes som den høitærede Finantsminister netop har oplyst i sit Foredrag. Jeg skulde derfor troe, at det var godt at tage dette Gode, uden at henvisse dette til en tilkommende Lovgivning, som maa skee desto værre endnu er temmelig fjern.

Finantsministeren: I Anledning af den sidste ærede Talers Foredrag maa jeg dog bemærke, at det ikke gjælder om alle de Varer, som, ifølge de fra gammel Tid bestaaende Bestemmelser, skulde være forsynede med Fabrikmærke, at de staae i Forbindelse med Toldcontrollen; det gjælder vel om de fleste af dem, men dog t. Ex. ikke om Tobak, og det er mig ikke bekendt, at det med Hensyn til denne Artikel nogenstunde har staaet i det Forhold til Toldlovgivningen, som Tilfældet t. Ex. har været med Sukker og Cichorie.

Den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Jugstrup) har fremsat adskillige Bemærkninger med Hensyn til Tariffen, som jeg strax skal tillade mig at imødegaae, og det af Grunde, som ville vise, at jeg ikke vil see mig istand til ved 3die Behandling at gjøre noget Forslag i saa Henseende. Den ærede Rigsdagsmand har først gjort opmærksom paa, at det kunde være ønskeligt, at ikke alene trykkede Aenvarer fik Afgang til Creditoplag, men ogsaa andre trykkede Bomulds-Manufacturvarer, og navnlig trykkede Bomuldstørklæder, ligesom ogsaa den samme ærede Rigsdagsmand har fundet det hensigtsmæssigt, at uldne Tørklæder fik en lignende Afgang til Creditoplag, som den, der er foreslaaet for visse Aenvarer. Jeg maa dertil bemærke, at det er med velberaad Hu og navnlig paa Grund af Bemærkninger, som ere modtagne fra Handlende, at jeg ikke har dristet mig til at gaae videre i dette forsøgsvisse Forslag til Creditoplags-Nettens Udvidelse, end skeet er i Lovudkastet. Der finder altid, ved at gjøre Forslag om Creditoplag for Varer, en Slags Collision Sted mellem Statskassens og Handelsstandens Interesse, da det for de Handlende er meget ønskeligt at erholde Creditoplag, og det ikke